

ກອງປະຊຸມຂອງອົງການຍິງໝູ່ມສາມັນ

ປະຈັກພະຍານທີ່ມີຊື່ວິດ

ໂດຍ ປະທານ ເຮັນລີ ບີ ໄອລິງ

ທີ່ປຶກສາທິໜຶ່ງໃນຝ່າຍປະທານສູງສຸດ

ເພື່ອນໝູ່ມຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າເປັນຄວາມຫວັງອັນຮຸ່ງເຫຼື້ອມຂອງສາສນາຈັກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຈຸດປະສົງຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຄຳຄືນນີ້ ຄືທີ່ຈະຊ່ວຍພວກເຈົ້າໃຫ້ເຊື່ອວ່າແນວນັ້ນ. ຖ້າຫາກວ່າຄວາມເຊື່ອກາຍເປັນປະຈັກພະຍານອັນເລິກຊຶ້ງຈາກພຣະເຈົ້າ ແລ້ວມັນຈະຫລໍ່ຫລອນການເລືອກປະຈຳວັນຂອງພວກເຈົ້າ. ແລ້ວຈາກສິ່ງທີ່ອາດປະກົດວ່າເປັນການເລືອກອັນເລັກນ້ອຍ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະນຳພາພວກເຈົ້າໄປສູ່ຄວາມສຸກທີ່ພວກເຈົ້າຢາກມີ. ຜ່ານການເລືອກຂອງພວກເຈົ້າ, ພຣະອົງຈະສາມາດອວຍພອນໃຫ້ແກ່ຄົນອື່ນໆຈົນນັບບໍ່ຖ້ວນ.

ການເລືອກຂອງພວກເຈົ້າທີ່ໄດ້ມາຮ່ວມນຳພວກເຮົາໃນຄຳຄືນນີ້ແມ່ນສຳຄັນຫລາຍ. ຍິງໝູ່ມ, ແມ່, ແລະ ຜູ້ນຳ ຫລາຍກວ່າລ້ານຄົນໄດ້ຖືກເຊື່ອເຊີນໃຫ້ມາຮ່ວມ. ໃນຫລາຍສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າສາມາດເລືອກເຮັດ, ພວກເຈົ້າໄດ້ເລືອກມາຮ່ວມນຳພວກເຮົາ. ພວກເຈົ້າເຮັດແນວນັ້ນເພາະຄວາມເຊື່ອຂອງພວກເຈົ້າ.

ພວກເຈົ້າເປັນຜູ້ເຊື່ອພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະເຊບູຄຣິດ. ພວກເຈົ້າເຊື່ອຈິ່ງໄດ້ມາທີ່ນີ້ ເພື່ອຟັງຜູ້ຮັບໃຊ້ຂອງພຣະອົງ ແລະ ມີສັດທາພຽງພໍ, ຫວັງວ່າບາງສິ່ງທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ຍິນ ຫລື ຮູ້ສຶກຈະຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າດີຂຶ້ນ. ພວກເຈົ້າຮູ້ສຶກໃນໃຈວ່າ ການຕິດຕາມພຣະເຊບູຄຣິດເປັນວິທີທີ່ພາໄປຫາຄວາມສຸກກວ່າເກົ່າ.

ບັດນີ້, ພວກເຈົ້າອາດບໍ່ຮູ້ວ່າ ນັ້ນຄືການເລືອກອັນສຳຄັນ. ພວກເຈົ້າອາດຮູ້ສຶກຢາກມາຢູ່ນຳພວກເຮົາເພາະໝູ່ ຫລື ຄອບຄົວ. ພວກເຈົ້າອາດມາຕາມການເຊື່ອເຊີນຂອງບາງຄົນ. ແຕ່ເຖິງແມ່ນພວກເຈົ້າບໍ່ຮູ້ສຶກຫລາຍ, ແຕ່ພວກເຈົ້າອາດຮູ້ສຶກໜ້ອຍໜຶ່ງ ວ່າພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ເຊື່ອເຊີນພວກເຈົ້າວ່າ: “ຈິ່ງຕາມເຮົາມາ.”¹

ໃນຊົ່ວໂມງທີ່ພວກເຮົາມາຮ່ວມກັນ, ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາມີຄວາມເຊື່ອຫລາຍຂຶ້ນໃນ
ພຣະອົງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຮົາເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ພວກເຮົາໄດ້ຍິນຫລາຍກວ່າ
ຄຳປາໄສ ແລະ ສຽງເພງ. ພວກເຮົາໄດ້ຮູ້ສຶກການເປັນພະຍານຂອງພຣະວິນຍານເຖິງສາດສະດາ
ທີ່ມີຊີວິດຢູ່ໃນໂລກໃນສາສນາຈັກທີ່ແທ້ຈິງຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ແລະວ່າເສັ້ນທາງທີ່ພາໄປຫາ
ຄວາມສຸກແມ່ນຢູ່ໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ. ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຮົາໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ
ວ່າສາສນາຈັກນີ້ເປັນແຫ່ງດຽວເທົ່ານັ້ນທີ່ແທ້ຈິງຢູ່ໃນທຸກມື້ນີ້.

ບັດນີ້, ພວກເຮົາທັງໝົດບໍ່ໄດ້ຮູ້ສຶກໃນແບບດຽວກັນ. ບາງຄົນຈະໄດ້ຮັບການເປັນພະຍານຈາກ
ພຣະວິນຍານວ່າ ທ່ານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ເປັນສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າ. ບາງຄົນຈະໄດ້ຮັບ
ການເປັນພະຍານວ່າ ຄວາມຊື່ສັດ, ຄຸນນະທຳ, ແລະ ການເຮັດຄວາມດີນຳຄົນອື່ນ ເປັນຄຸນ
ລັກສະນະອັນແທ້ຈິງຂອງ ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດ. ແລະ ດ້ວຍສິ່ງເຫລົ່ານັ້ນ ເຂົາເຈົ້າຈຶ່ງ
ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະອົງ.

ພວກເຮົາທຸກຄົນກໍມີຄວາມປາຖະໜາຢາກໃຫ້ຕົນມີປະຈັກພະຍານເຖິງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ
ພຣະເປຊິດຫລາຍຂຶ້ນ. ປະທານບະລິກຳ ຢັງ ສາມາດຫລິງເຫັນຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ
ຫລາຍປີຜ່ານມາແລ້ວ. ເພິ່ນເປັນສາດສະດາຂອງພຣະເຈົ້າ, ແລະ ໃນຄຳທຳນາຍ 142 ປີ
ຜ່ານມາແລ້ວ, ເພິ່ນໄດ້ເຫັນພວກເຮົາ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການຂອງພວກເຮົາ.. ເພິ່ນເປັນພໍ່ ແລະ
ສາດສະດາທີ່ດີຄົນໜຶ່ງທີ່ມີຊີວິດຢູ່.

ເພິ່ນໄດ້ເຫັນວ່າອິດທິພົນຂອງ ໂລກອ້ອມຮອບພວກລູກສາວຂອງເພິ່ນເອງ. ເພິ່ນໄດ້ເຫັນວ່າອິດທິພົນຂອງ
ໂລກໄດ້ດຶງດູດເຂົາໄປຈາກເສັ້ນທາງທີ່ພາໄປຫາຄວາມສຸກຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ໃນວັນເວລາຂອງເພິ່ນ
ອິດທິພົນເຫລົ່ານັ້ນໄດ້ຖືກນຳມາຫາໄພ່ພົນຂອງພຣະເຈົ້າໂດຍທາງລົດໄຟ.

ເພິ່ນອາດບໍ່ໄດ້ເຫັນເທັກໂນໂລຊີທີ່ໜ້າອັດສະຈັນໃຈໃນທຸກວັນນີ້ ອັນນ້ອຍໆຢູ່ໃນມື ທີ່ສາມາດຕິດຕໍ່
ກັບຄົນຕະຫລອດທົ່ວໂລກ. ແຕ່ເພິ່ນໄດ້ເຫັນວ່າມັນສຳຄັນຫລາຍຂະໜາດໃດທີ່ພວກລູກສາວ
ຂອງເພິ່ນ—ແລະ ພວກເຮົາ—ທີ່ຈະເລືອກໂດຍມີປະຈັກພະຍານອັນມີພະລັງ ເຖິງພຣະເຈົ້າ
ຜູ້ຊົງພຣະຊົນ ແລະ ຊົງຮັກ ແລະ ເຖິງແຜນແຫ່ງຄວາມສຸກຂອງພຣະອົງ.

ນີ້ຄື ຄຳທຳນາຍ ແລະ ການດົນໃຈທີ່ເພິ່ນໄດ້ຮັບສຳລັບພວກລູກສາວຂອງເພິ່ນ ແລະ
ສຳລັບພວກເຮົາສະເໝີ.

ນີ້ກໍເປັນຈຸດໃຫຍ່ໃຈກາງຂອງຄຳປາໄສຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃນຄຳຄືນນີ້. ເພິ່ນໄດ້ກ່າວຢູ່ໃນຫ້ອງໜຶ່ງ ຢູ່ເຮືອນເພິ່ນ ຊຶ່ງຕັ້ງຢູ່ບ່ອນກາຍກິໂລແມັດເຄິ່ງຈາກຕຶກປະຊຸມນີ້ ຊຶ່ງຂ່າວສານຈະອອກໄປຫາບັນດາ ລູກສາວຂອງພຣະເຈົ້າທັງຫຼາຍຕະຫຼອດທົ່ວໂລກວ່າ: “ມີຄວາມຈຳເປັນສຳລັບທິດາຂອງ ອິດສະຣາເອນ ທີ່ຈະມີປະຈັກພະຍານທີ່ດຳລົງຢູ່ເຖິງຄວາມຈິງ.”²

ແລ້ວ ເພິ່ນໄດ້ສ້າງອົງການຂອງຍິງໜຸ່ມທີ່ຕອນນີ້ ກາຍເປັນພາກສ່ວນໃນສາສນາຈັກຂອງ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ. ຄຳຄືນນີ້ ພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກບາງສິ່ງທີ່ປະເສີດກ່ຽວກັບການເລືອກເຮັດຂອງເພິ່ນ ທີ່ເຮັດຢູ່ໃນການປະຊຸມໃນວັນອາທິດມື້ນັ້ນ ຢູ່ໃນເຮືອນຂອງເພິ່ນ.

ຫຼາຍກວ່າ 100 ປີຜ່ານມາແລ້ວ, ທິດາຂອງອິດສະຣາເອນຕະຫຼອດທົ່ວໂລກມີຄວາມປາຖະໜາ ທີ່ຈະດຳລົງຊີວິດຕາມປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງ. ບັດນີ້, ສຳລັບຕະຫຼອດຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ, ພວກເຈົ້າຈະຕ້ອງການປະຈັກພະຍານນັ້ນເພື່ອຄຳຊຸພວກເຈົ້າໃນເສັ້ນທາງທີ່ນຳໄປສູ່ຊີວິດນິລັນດອນ. ແລະ ດ້ວຍສິ່ງນັ້ນ ພວກເຈົ້າຈະກາຍເປັນຜູ້ສິ່ງຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດຕໍ່ໄປ ໃຫ້ອ້າຍ ເອື້ອຍນ້ອງຂອງພວກເຈົ້າຕະຫຼອດທົ່ວໂລກ ແລະ ຄົນລຸ້ນຫຼ້າງຕໍ່ໄປນຳອີກ.

ພວກເຈົ້າຮູ້ຈາກປະສົບການຂອງຕົນວ່າ ປະຈັກພະຍານຄືຫຍັງ. ປະທານ ໂຈເຊັບ ຟຣວດິງ ສະມິດ ໄດ້ສອນວ່າ ປະຈັກພະຍານ ຄືການຢືນຢັນເຖິງຄວາມຮູ້ທີ່ມອບໃຫ້ມະນຸດຜ່ານທາງການເປີດເຜີຍ ຜູ້ສະແຫວງຫາຄວາມຈິງດ້ວຍຄວາມຖ່ອມຕົນ. ເພິ່ນກ່າວເຖິງປະຈັກພະຍານ ແລະ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຜູ້ນຳການເປີດເຜີຍນັ້ນມາວ່າ, “ອຳນາດຢືນຢັນຂອງມັນແມ່ນມີພະລັງ ຫຼາຍຈົນວ່າບໍ່ມີຄວາມສົງໄສອີກເລີຍຢູ່ໃນຈິດໃຈ ເມື່ອພຣະວິນຍານໄດ້ກ່າວ. ເປັນທາງດຽວເທົ່ານັ້ນ ທີ່ມະນຸດຈະສາມາດຮູ້ຢ່າງຄັກແນ່ວ່າ ພຣະເຊື້ອພຣະຄຣິດ ແລະວ່າພຣະກິດຕິຄຸນຂອງພຣະອົງເປັນ ຄວາມຈິງ.”³

ພວກເຈົ້າເຄີຍຮູ້ສຶກເຖິງການດົນໃຈນັ້ນດ້ວຍຕົວເອງ. ມັນອາດເປັນການຢືນຢັນເຖິງພາກສ່ວນໜຶ່ງ ຂອງພຣະກິດຕິຄຸນ ດັ່ງທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກໃນຄຳຄືນນີ້. ເມື່ອຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຖ້ອຍຄຳຈາກ ຫຼັກແຫ່ງຄວາມເຊື່ອຂໍ້ທີ່ ສືບສາມທີ່ວ່າ, “ຊີ້ສັດ, ຈິງ, ບໍລິສຸດ, ແລະ ມີຄວາມເມດຕາ,” ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ໄດ້ກ່າວກັບເຂົາເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກເຖິງຄຸນລັກສະນະຂອງ ພຣະອົງນຳອີກ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າ ໂຈເຊັບ ສະມິດ ໄດ້ເປັນສາດສະດາຂອງພຣະອົງ. ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າຈຶ່ງຮູ້ສຶກວ່າ ມັນບໍ່ໄດ້ເປັນພຽງຖ້ອຍຄຳເທົ່ານັ້ນ.

ໃນຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຫລຽວເຫັນ ເສັ້ນທາງທີ່ເປັນຜູ້ປ່ຽນຂອງຈູເດຍ ແລະ ສວນ ເຄັດເຊມາເນ. ໃນຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຢ່າງໜ້ອຍຂ້າພະເຈົ້າກຽຮູ້ສຶກວ່າ ຂ້າພະເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກແນວໃດ ຖ້າໄດ້ນັ່ງຄູ່ຂ້າລົງຄືກັນກັບ ໂຈເຊັບ ໄດ້ເຮັດຢູ່ຕໍ່ພຣະພັກຂອງພຣະບິດາ ແລະ ພຣະບຸດຢູ່ໃນປ່າຂອງລັດ ນິວຢອກ. ໃນຈິດໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ, ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ສາມາດຫລົງເຫັນຄວາມສະຫວ່າງທີ່ເກີນກວ່າ ຄວາມສະຫວ່າງຂອງກາງເວັນ, ແຕ່ຂ້າພະເຈົ້າສາມາດຮູ້ສຶກຄວາມອົບອຸ່ນ ແລະ ປະຈັກພະຍານທີ່ ປະເສີດນັ້ນ.

ປະຈັກພະຍານຈະມາສູ່ພວກເຈົ້າເທື່ອລະເລັກເທື່ອລະນ້ອຍ ເມື່ອຄວາມຈິງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນຂອງ ພຣະເຢຊູຄິດຖືກຢືນຢັນ. ຍົກຕົວຢ່າງ, ເມື່ອພວກເຈົ້າອ່ານ ແລະ ໄຕ່ຕອງກ່ຽວກັບພຣະຄຳພິມມ່ອນ, ຂໍ້ຄວາມທີ່ພວກເຈົ້າໄດ້ອ່ານ ຈະປະກົດຂຶ້ນອີກ ແລະ ນຳແນວຄິດໃໝ່ມາໃຫ້ພວກເຈົ້າ. ປະຈັກພະຍານ ຂອງພວກເຈົ້າຈະເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ເມື່ອພຣະວິນຍານບໍລິສຸດຢືນຢັນວ່າມັນເປັນຄວາມຈິງ. ປະຈັກພະຍານ ຂອງພວກເຈົ້າຈະຂະຫຍາຍອອກໄປ ເມື່ອພວກເຈົ້າສຶກສາ, ອະທິຖານ, ແລະ ໄຕ່ຕອງສິ່ງທີ່ຢູ່ໃນ ພຣະຄຳພິ.

ຄຳອະທິບາຍທີ່ແຈ່ມແຈ້ງທີ່ສຸດສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າກ່ຽວກັບການຈະໄດ້ມີ ແລະ ຮັກສາປະຈັກພະຍານທີ່ ມີຊີວິດນີ້ໄວ້ ແມ່ນຖືກກ່າວເຖິງແລ້ວຢູ່ໃນໜັງສືແອວມາ ບົດທີ 32 ຢູ່ໃນພຣະຄຳພິມມ່ອນ. ພວກເຈົ້າ ອາດໄດ້ອ່ານມັນແລ້ວຫລາຍເທື່ອ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ພິບເຫັນຄຳຕອບໃນຊ່ວງເວລາທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງການ ຫລາຍທີ່ສຸດ. ໃຫ້ເຮົາມາທົບທວນບົດທີ່ຂຶ້ນນີ້ຈະສອນນຳກັນໃນຄຳຄືນນີ້.

ພວກເຮົາໄດ້ຮັບການສິດສອນຈາກຂໍ້ຄວາມທີ່ດົນໃຈນັ້ນ ສຳລັບການສະແຫວງຫາປະຈັກພະຍານ ດ້ວຍ”ສັດທາບາງສ່ວນຂອງພວກເຮົາ” ແລະ ມີຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະໃຫ້ມັນຂະຫຍາຍອອກໄປ⁴ ຢ່າງກວ້າງໄກ. ໃນຄຳຄືນນີ້ ພວກເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກກ່ຽວກັບສັດທານັ້ນ ແລະ ມີຄວາມປາຖະໜາ ໃນຂະນະທີ່ພວກເຈົ້າພວມຝັງຄຳປາໄສກ່ຽວກັບຄວາມເມດຕາ, ຄວາມຊື່ສັດຂອງພຣະຜູ້ຊ່ວຍ ໃຫ້ລອດ, ແລະ ເຖິງຄວາມບໍລິສຸດຂອງພຣະບັນຍັດ ແລະ ການຊົດໃຊ້ຂອງພຣະອົງສຳລັບພວກເຮົາ.

ສະນັ້ນ, ເມັດແຫ່ງສັດທາໄດ້ຖືກປູກໄວ້ແລ້ວຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າອາດຮູ້ສຶກວ່າມັນ ໄຂ່ພອງຂຶ້ນຢູ່ໃນຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າດັ່ງທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືແອວມາ. ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮູ້ສຶກເຊັ່ນນັ້ນ.

ແຕ່, ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຕົ້ນໄມ້, ມັນຕ້ອງໄດ້ຮັບການບຳລຸງລ້ຽງ ຖ້າບໍ່ດັ່ງນັ້ນມັນຈະຫ່ຽວແຫ້ງໄປ. ການອະທິຖານເປັນປະຈຳດ້ວຍໃຈຈິງເປັນສ່ວນສຳຄັນ ແລະ ຈຳເປັນຫລາຍສຳລັບການເຕີບ ໂຕ

ຂອງມັນ. ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ຄວາມຈິງທີ່ພວກເຮົາໄດ້ຮັບ ຈະຮັກສາປະຈັກພະຍານເອົາໄວ້ ແລະ ເຮັດໃຫ້ມັນເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ການເຊື່ອຟັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດເປັນພາກສ່ວນຂອງການບໍາລຸງລ້ຽງທີ່ພວກເຮົາຕ້ອງຈັດຫາໃຫ້ແກ່ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຮົາ.

ພວກເຮົາຈຶ່ງຈຳຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດໄດ້ບໍ່ວ່າ:

“ຜູ້ໃດທີ່ເຕັມໃຈປະຕິບັດຕາມຄວາມປະສົງຂອງພຣະເຈົ້າ ກໍຈະຮູ້ວ່າສິ່ງທີ່ເຮົາສັ່ງສອນນັ້ນ ມາຈາກພຣະເຈົ້າ ຫລື ເຮົາກ່າວຕາມໃຈຂອງເຮົາເອງ.”⁵

ມັນເປັນຜົນດີສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ, ແລະ ມັນກໍຈະເປັນແນວນັ້ນ ຄືກັນສຳລັບພວກເຮົາ. ຄຳສອນຂໍ້ໜຶ່ງຂອງພຣະກິດຕິຄຸນທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຮຽນຮູ້ຕອນຂ້າພະເຈົ້າຍັງນ້ອຍຄື ຂອງປະທານອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດໃນຂອງປະທານທັງໝົດຂອງພຣະເຈົ້າແມ່ນຊີວິດນິລັນດອນ.⁶ ພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊີວິດນິລັນດອນຄືທີ່ຈະໄດ້ຢູ່ນຳກັນໃນຄວາມຮັກໃນຄອບຄົວຕະຫລອດການ.

ຈາກເທື່ອທຳອິດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ຍິນຄວາມຈິງນັ້ນ ແລະ ມັນໄດ້ຢືນຢັນຕໍ່ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ຈົນວ່າມັນໄດ້ກະຕຸ້ນໃຫ້ຂ້າພະເຈົ້າພະຍາຍາມຫລີກເວັ້ນຈາກການຜິດຖຽງກັນ ແລະ ສະແຫວງຫາຄວາມສະຫງົບໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນບ້ານເຮືອນຂອງຂ້າພະເຈົ້າ.

ບັດນີ້, ພຽງແຕ່ຫລັງຈາກຊີວິດນີ້ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດຊົມຊືມນຳພອນອັນຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຊີວິດນິລັນດອນນັ້ນ. ແຕ່ໃນທ່າມກາງການທ້າທາຍໃນຊີວິດ, ຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນໜ້ອຍໜຶ່ງກ່ຽວກັບວ່າຄອບຄົວໃນສະຫວັນຂອງຂ້າພະເຈົ້າຈະສາມາດເປັນແບບໃດ. ຈາກປະສົບການເຫລົ່ານັ້ນ, ປະຈັກພະຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າຖືງຄວາມຈິງຂອງອຳນາດແຫ່ງການຜະນຶກ ທີ່ປະຕິບັດຢູ່ໃນພຣະວິຫານໄດ້ເຕີບໃຫຍ່ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ.

ການໄດ້ເຫັນລູກສາວຂອງຂ້າພະເຈົ້າສອງຄົນຮັບບັບຕິສະມາຢູ່ໃນພຣະວິຫານແທນບັນພະບຸລຸດຂອງເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຮັດໃຫ້ຫົວໃຈຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຂົ້າໃກ້ເຂົາເຈົ້າ ແລະ ບັນພະບຸລຸດເຫລົ່ານັ້ນຫລາຍຂຶ້ນທີ່ພວກເຮົາພົບເຫັນລາຍຊື່ຂອງເຂົາເຈົ້າ. ຄຳສັນຍາຂອງເອລີຢາ ວ່າຫົວໃຈຂອງຄົນໃນຄອບຄົວຂອງເຮົາຈະຫັນຄືນຫາກັນໄດ້ຖືກມອບໃຫ້ແກ່ຄອບຄົວຂອງເຮົາແລ້ວ.⁷ ສະນັ້ນ, ສັດທາຈິ່ງກາຍເປັນຄວາມຮູ້ອັນແນ່ນອນສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າ ດັ່ງທີ່ໄດ້ສັນຍາໄວ້ຢູ່ໃນໜັງສືແອວມາ.

ຂ້າພະເຈົ້າມີຄວາມສູກຢ່າງໜ້ອຍພາກສ່ວນໜຶ່ງຂອງຄວາມສູກທີ່ບັນພະບຸລຸດຂອງຂ້າພະເຈົ້າມີ
ຕອນພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ໄປຍັງຮຸມປາມ ໂລກວິນຍານຫຼັງຈາກການປະຕິບັດສາດສະໜາກິດ
ຂອງພຣະອົງຢູ່ໃນໂລກ. Doctrine and Covenants ໄດ້ບອກວ່າ,

ໄພ່ພົນໄດ້ປິຕິຍິນດີໃນການໄຖ່ຂອງເຂົາ, ແລະ ໄດ້ກັ້ມຂາບລົງຮັບຮູ້ພຣະບຸດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າເປັນ
ພຣະຜູ້ໄຖ່ ແລະ ພຣະຜູ້ປົດປ່ອຍຈາກຄວາມຕາຍ ແລະ ໂສ້ແຫ່ງນະລົກຂອງເຂົາ.

ໃບໜ້າຂອງເຂົາຮຸ່ງເຫຼ້ອມ, ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງຈາກທີ່ປະທັບຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ
ໄດ້ສ່ອງໃສ່ເຂົາ, ແລະ ເຂົາຮ້ອງເພງສັນລະເສີນແຕ່ພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະອົງ.⁸

ຄວາມຮູ້ສຶກຂອງຂ້າພະເຈົ້າເຖິງຄວາມປິຕິຍິນດີຂອງເຂົາເຈົ້າ ມາຈາກການເຮັດຕາມປະຈັກພະຍານ
ຂອງຂ້າພະເຈົ້າ ວ່າຄຳສັນຍາຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່ຽວກັບຊີວິດນິລັນດອນເປັນຄວາມຈິງ.
ປະຈັກພະຍານນັ້ນໄດ້ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ ໂດຍການເລືອກຂອງຂ້າພະເຈົ້າທີ່ຈະເຮັດຕາມມັນ,
ດັ່ງທີ່ພຣະຜູ້ຊ່ວຍໃຫ້ລອດໄດ້ສັນຍາວ່າ ມັນຈະເປັນເຊັ່ນນັ້ນ.

ພຣະອົງຍັງໄດ້ສອນອີກວ່າ ນອກເໜືອໄປຈາກການເລືອກທີ່ຈະເຊື່ອຟັງແລ້ວ ເຮົາຈະຕ້ອງອະທິຖານເພື່ອ
ທູນຂໍປະຈັກພະຍານເຖິງຄວາມຈິງນຳອີກ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າໄດ້ສອນວ່າ ເຮົາຄວນອະທິຖານກ່ຽວກັບ
ພຣະຄຳພິມັນອນ. ພຣະອົງໄດ້ກ່າວຜ່ານສາດສະດາໂມ ໂຮໂນວ່າ:

“ຈົ່ງເບິ່ງ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານວ່າ ເມື່ອທ່ານອ່ານເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ ຖ້າມັນເປັນຄວາມສະຫລຽວ
ສະຫລາດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າທ່ານຄວນອ່ານມັນ, ໃຫ້ທ່ານຈຳໄວ້ວ່າ ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າເມດຕາລູກຫລານ
ມະນຸດຫລາຍພຽງໃດ, ຕັ້ງແຕ່ການສ້າງອາດາມລົງມາຈົນເຖິງເວລາທີ່ທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້,
ແລະ ໄຕ່ຕອງເລື່ອງນີ້ຢູ່ໃນໃຈທ່ານ.

“ແລະ ເມື່ອທ່ານໄດ້ຮັບເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າຂໍແນະນຳທ່ານໃຫ້ທູນຖາມພຣະເຈົ້າ, ພຣະ
ບິດາຜູ້ສະຖິດນິລັນດອນໃນພຣະນາມຂອງພຣະຄຣິດ, ຖ້າຫາກເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ຈິງ; ແລະ ຖ້າຫາກ
ທ່ານທູນຖາມດ້ວຍໃຈຈິງ, ດ້ວຍເຈດຕະນາອັນແທ້ຈິງ, ໂດຍມີສັດທາໃນພຣະຄຣິດ, ພຣະອົງຈະສະ
ແດງຄວາມຈິງຂອງເລື່ອງນີ້ໃຫ້ປະກົດແກ່ທ່ານ, ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ.

“ແລະ ໂດຍອຳນາດຂອງພຣະວິນຍານບໍລິສຸດ ທ່ານຈະຮູ້ຈັກຄວາມຈິງຂອງທຸກເລື່ອງ.”⁹

ຂ້າພະເຈົ້າຫວັງວ່າ ພວກເຈົ້າໄດ້ພິສູດຄຳສັ່ນຍານັ້ນ ຫລືວ່າພວກເຈົ້າຈະເຮັດແນວນັ້ນໃນໄວ້ງນີ້.
ຄຳຕອບອາດ ບໍ່ມາເຖິງບາດດຽວ ດ້ວຍປະສົບການທີ່ມີພະລັງທາງວິນຍານ. ສຳລັບຂ້າພະເຈົ້າແລ້ວ
ມັນໄດ້ມາເຖິງຢ່າງ ງຽບງ່ອນ. ແຕ່ຈາກນັ້ນມັນຈະເລີ່ມມີພະລັງຫລາຍຂຶ້ນທຸກເທື່ອທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ
ໄດ້ອ່ານ ແລະ ອະທິຖານກ່ຽວກັບພຣະຄຳພິມມ່ອນ.

ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ໄດ້ອົງຕໍ່ສິ່ງທີ່ໄດ້ເກີດຂຶ້ນຜ່ານມາແລ້ວ. ໃນການມີປະຈັກພະຍານກ່ຽວກັບພຣະຄຳພິ
ມ່ອນໃນຕອນນີ້, ຂ້າພະເຈົ້າຕ້ອງຮັບເອົາຄຳສັ່ນຍາຂອງ ໂມໂຣໄນເລື້ອຍໆ. ຂ້າພະເຈົ້າບໍ່ເຄີຍ
ມອງຂ້າມຄວາມສຳຄັນຂອງປະຈັກພະຍານນັ້ນຈັກເທື່ອ.

ການມີປະຈັກພະຍານຮຽກຮ້ອງການບຳລຸງລ້ຽງ ໂດຍການອະທິຖານດ້ວຍສັດທາ, ໂດຍການຢາກ
ຮູ້ຈັກພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນພຣະຄຳພິ, ແລະ ໂດຍການເຊື່ອຝັງຕໍ່ຄວາມຈິງທີ່ເຮົາໄດ້ຮັບ.
ການລະເລີຍຈາກການອະທິຖານເປັນສິ່ງອັນຕະລາຍຫລາຍ. ເປັນສິ່ງອັນຕະລາຍຫລາຍຕໍ່ປະຈັກ
ພະຍານຂອງເຮົາ ຖ້າເຮົາພຽງແຕ່ອ່ານພຣະຄຳພິຊຶ່ງ. ມີຄວາມຈຳເປັນຫລາຍທີ່ຈະຕ້ອງບຳລຸງ
ລ້ຽງປະຈັກພະຍານຂອງເຮົາ.

ພວກເຈົ້າຈື່ຈຳຄຳເຕືອນຈາກແອວມາໄດ້ບໍ່ ທີ່ວ່າ:

“ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະລະເລີຍຕົນນັ້ນ, ແລະ ບໍ່ຄິດເຖິງການບຳລຸງລ້ຽງມັນ, ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນກໍຈະບໍ່
ແຕກຮາກເລີຍ; ແລະ ເມື່ອຄວາມຮ້ອນຂອງດວງຕາເວັນມາເຖິງ ແລະ ເຜົາມັນ, ເມື່ອມັນບໍ່ມີຮາກ ມັນ
ຍ່ອມຫ່ຽວແຫ້ງໄປ, ແລະ ພວກທ່ານກໍຈະຖອນມັນຂຶ້ນ ແລະ ໂຍນມັນຖິ້ມໄປ.

“ບັດນີ້, ມັນບໍ່ແມ່ນວ່າ ເພາະເມັດບໍ່ດີ, ທັງບໍ່ແມ່ນວ່າຜົນຂອງມັນບໍ່ເປັນທີ່ປາຖະໜາ; ແຕ່ເປັນເພາະ
ດິນຂອງພວກທ່ານແຫ້ງແລ້ງ, ແລະ ພວກທ່ານບໍ່ຍອມບຳລຸງລ້ຽງຕົນນັ້ນ, ສະນັ້ນ ພວກທ່ານຈື່ງບໍ່ໄດ້
ຮັບຜົນຈາກມັນ.”¹⁰

ການຊີ້ນຊົມນຳພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ, ການອະທິຖານຢ່າງຈິງໃຈ, ແລະ ການເຊື່ອຝັງຕໍ່ພຣະບັນຍັດ
ຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຕ້ອງຖືກນຳໃຊ້ໃຫ້ສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ເປັນປະຈຳ ເພື່ອວ່າປະຈັກພະຍານ
ຈະເຕີບ ໂຕ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນ. ເຮົາທຸກຄົນບໍ່ວ່າໃນເວລາໃດກໍເວລາໜຶ່ງຈະຕິກຢູ່ໃນສະຖານະການ
ທີ່ເກີນກວ່າເຮົາຈະຄວບຄຸມໄດ້ທີ່ລົບກວນການສຶກສາພຣະຄຳພິຂອງເຮົາ. ອາດມີບາງເວລາທີ່ເຮົາ
ອາດເລືອກບໍ່ອະທິຖານບໍ່ວ່າຈະເປັນເຫດຜົນໃດກໍຕາມ. ອາດມີເວລາທີ່ເຮົາອາດເລືອກບໍ່ເຊື່ອຝັງຕໍ່
ພຣະບັນຍັດ.

ແຕ່ພວກເຈົ້າຈະບໍ່ຫວັງທີ່ຈະໄດ້ຮັບປະຈັກພະຍານ ຖ້າພວກເຈົ້າລິມຄຳເຕືອນ ແລະ ຄຳສັ່ນຍາຢູ່ໃນ ແອວນາ ທີ່ວ່າ:

“ແລະ ດ້ວຍເຫດນີ້, ຖ້າຫາກພວກທ່ານບໍ່ບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ໂດຍຄອງຄອຍໝາກຂອງຕົນດ້ວຍຕາ ແຫ່ງສັດທາ, ແລ້ວພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງຕົນໄມ້ແຫ່ງຊີວິດບໍ່ໄດ້ເລີຍ.

“ແຕ່ຖ້າຫາກພວກທ່ານຈະບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ບຳລຸງລ້ຽງຕົນເນື້ອມັນເລີມເຕີບ ໂຕ ໂດຍສັດທາຂອງພວກທ່ານດ້ວຍຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ, ໂດຍຄອງຄອຍຜົນຈາກ ຕົ້ນນັ້ນ, ແລ້ວມັນຈະແຕກຮາກ; ແລະ ຈິ່ງເບິ່ງ ມັນຈະເປັນຕົ້ນທີ່ງອກງາມໄປສູ່ຊີວິດອັນເປັນນິດ.

“ແລະ ເພາະຄວາມພາກພຽນຂອງພວກທ່ານ ແລະ ສັດທາຂອງພວກທ່ານ ແລະ ດ້ວຍຄວາມອົດທົນ ຂອງພວກທ່ານໃນການບຳລຸງລ້ຽງພຣະຄຳ, ເພື່ອມັນຈະໄດ້ແຕກຮາກຢູ່ໃນພວກທ່ານ, ຈິ່ງເບິ່ງ, ໃນບໍ່ ຊ້ານີ້ພວກທ່ານຈະເກັບໝາກຂອງມັນໄດ້ ຊຶ່ງມີຄ່າທີ່ສຸດ, ຊຶ່ງຫວານເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຫວານ, ແລະ ຂາວເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ຂາວ, ແທ້ຈິງແລ້ວ, ແລະ ບໍລິສຸດເໜືອກວ່າທຸກສິ່ງທີ່ບໍລິສຸດ; ແລະ ພວກທ່ານ ຈະອົມໝໍ້ສຳລານດ້ວຍໝາກໄມ້ນີ້ ເພື່ອພວກທ່ານຈະບໍ່ຫົວທັງບໍ່ກະຫາຍ.

“ເນື້ອນັ້ນ ພວກທ່ານຈະເກັບກ່ຽວລາງວັນແຫ່ງສັດທາ ແລະ ຄວາມພາກພຽນ, ແລະ ຄວາມອົດທົນ, ແລະ ຄວາມອົດກັນຂອງພວກທ່ານ ໂດຍໄດ້ຄອຍຖ້າໃຫ້ຕົນໄມ້ອອກຜົນໃຫ້ພວກທ່ານ.”¹¹

ຄຳໃນພຣະຄຳພີຂັ້ນທີ່ວ່າ “ໂດຍຄອງຄອຍຜົນຈາກຕົ້ນນັ້ນ” ເປັນຄຳສອນອັນສະຫລາດທີ່ ພວກເຈົ້າໄດ້ຮັບໃນຄຳຄືນນີ້. ສະນັ້ນແລ້ວ ຈິ່ງວ່າເປັນຫຍັງຕາຂອງພວກເຈົ້າຈິ່ງຖືກແນະນຳໃຫ້ ຫລຽວໄປຫາພຣະວິຫານ ໄປຫາຫ້ອງຜະນຶກຢູ່ໃນນັ້ນ. ສະນັ້ນແລ້ວ ຈິ່ງວ່າເປັນຫຍັງພວກເຈົ້າ ຈິ່ງໄດ້ຮັບການຊ່ອຍເຫລືອໃຫ້ວາດພາບໃນຄຳຄືນນີ້ ເພື່ອຈະໄດ້ເຫັນແສງສະຫ້ອນອັນເປັນນິດ ສ່ອງແສງຢູ່ໃນແວ່ນທີ່ຫ້ອຍຕິດຝາໃນຫ້ອງຜະນຶກບ່ອນທີ່ພວກເຈົ້າສາມາດແຕ່ງງານຢູ່ໃນ ພຣະວິຫານຂອງພຣະເຈົ້າ.

ຖ້າພວກເຈົ້າສາມາດຫລຽວເຫັນອານາຄົດກ່ຽວກັບວັນເຊັ່ນນັ້ນດ້ວຍຄວາມປາຖະໜາທີ່ຈະມີ ປະຈັກພະຍານ, ແລ້ວພວກເຈົ້າຈະໄດ້ຮັບພະລັງທີ່ຈະຕ້ານທານກັບການລົ້ວງຂອງ ໂລກໄດ້. ທຸກເທື່ອທີ່ພວກເຈົ້າເລືອກພະຍາຍາມດຳລົງຊີວິດໃຫ້ເປັນເໝືອນດັ່ງພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ,

ປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຈົ້າຈະຂຶ້ນແຂງຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ. ຕາມການເວລາພວກເຈົ້າຈະ
ຮູ້ຈັກດ້ວຍຕົນເອງວ່າ ພຣະອົງເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ.

ພວກເຈົ້າຈະຮູ້ສຶກວ່າຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນໄດ້ຮຸ່ງເຫຼື້ອມຢູ່ໃນຊີວິດຂອງພວກເຈົ້າ. ມັນຈະບໍ່ມາ
ເຖິງຢ່າງງ່າຍດາຍ. ແຕ່ມັນຈະມາເຖິງເມື່ອປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຈົ້າຂຶ້ນແຂງຂຶ້ນ ແລະ
ເມື່ອພວກເຈົ້າເລືອກທີ່ຈະບໍາລຸງລ້ຽງມັນ. ຕໍ່ໄປນີ້ ຄືຄຳສັນຍາຈາກ Doctrine and Covenants
ມີຄຳວ່າ

ສິ່ງຊຶ່ງມາຈາກພຣະເຈົ້າເປັນຄວາມສະຫວ່າງ; ແລະ ຄົນທີ່ ຮັບຄວາມສະຫວ່າງ ແລະ
ດຳເນີນຢູ່ກັບພຣະເຈົ້າຕໍ່ໄປ, ຮັບຄວາມສະຫວ່າງຫລາຍຂຶ້ນ; ແລະ ຄວາມສະຫວ່າງ
ນັ້ນສ່ອງໄສຂຶ້ນໄປເລື້ອຍໆຈົນເຖິງວັນທີ່ສິ້ນບູນ.¹²

ພວກເຈົ້າຈະເປັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງໂລກ ເມື່ອພວກເຈົ້າແບ່ງປັນປະຈັກພະຍານຂອງພວກເຈົ້າ
ນຳຄົນອື່ນ. ພວກເຈົ້າຈະສະທ້ອນໃຫ້ຄົນອື່ນເຫັນຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະຄຣິດໃນຊີວິດຂອງ
ພວກເຈົ້າ. ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະຫາວິທີທາງໃຫ້ຄວາມສະຫວ່າງນັ້ນໄປສຳພັດກັບຊີວິດຂອງ
ຄົນທີ່ພວກເຈົ້າຮັກ. ແລະ ຜ່ານສັດທາ ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງທິດາຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າຈະ
ສຳພັດຊີວິດຂອງຫລາຍລ້ານຄົນໃນອານາຈັກຂອງພຣະອົງ ແລະ ຕະຫລອດທົ່ວໂລກດ້ວຍ
ຄວາມສະຫວ່າງຂອງພຣະອົງ.

ສາສນາຈັກ ແລະ ຄົນຫລາຍລ້ານຄົນທີ່ຈະເຮັດຕາມຕົວຢ່າງຂອງພວກເຈົ້າ ມີຄວາມຫວັງໃນປະຈັກ
ພະຍານ ແລະ ການເລືອກຂອງພວກເຈົ້າ ແລະ ຮັບເອົາການເຊື່ອເຊີນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ ທີ່ວ່າ:
“ຈົ່ງຕາມເຮົາມາ.” ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຮູ້ຈັກ ແລະ ຮັກພວກເຈົ້າ.

ຂ້າພະເຈົ້າຂໍມອບຄວາມຮັກ ແລະ ປະຈັກພະຍານຂອງຂ້າພະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ພວກເຈົ້າ. ພວກເຈົ້າ
ເປັນທິດາຂອງພຣະບິດາຜູ້ສະຖິດຢູ່ໃນສະຫວັນ. ຂ້າພະເຈົ້າຮູ້ວ່າ ພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ
ພຣະເຢຊູຄຣິດອົງທີ່ໄດ້ຟື້ນຄືນຊີວິດແລ້ວ, ເປັນພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລອດ ແລະ ເປັນຄວາມສະຫວ່າງ
ຂອງໂລກ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານວ່າ ພຣະວິນຍານບໍລິສຸດໄດ້ສົ່ງຂ່າວສານມາໃຫ້ພວກເຈົ້າ
ໃນຄຳຄືນນີ້ ຢືນຢັນຄວາມຈິງຕໍ່ຫົວໃຈຂອງພວກເຈົ້າ.

ປະທານທອມມັສ ແອັສ ມອນສັນ ເປັນສາດສະດາທີ່ມີຊີວິດຢູ່ຂອງພຣະເຈົ້າ. ຂ້າພະເຈົ້າຂໍເປັນພະຍານ
ໃນພຣະນາມອັນສັກສິດຂອງພຣະເຢຊູຄຣິດ, ອາແມນ.

ແຫລ່ງອ້າງອີງ

1. ລູກາ 18:22.
2. Brigham Young, in *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969* (1969), 8.
3. Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. (1957–66), 3:31.
4. ເບິ່ງ ແອວມາ 32:27.
5. ໂປຣຮັນ 7:17.
6. See Doctrine and Covenants 14:7.
7. ເບິ່ງ ມາລາກີ 4:5–6; Joseph Smith—History 1:38–39.
8. See Doctrine and Covenants 138:23–24.
9. ໂມໂຮໄນ 10:3–5.
10. ແອວມາ 32:38–39.
11. ແອວມາ 32:40–43.
12. See Doctrine and Covenants 50:24.